

5 spørsmål: Lise Osvoll

Norskanimasjon.no stiller 5 spørsmål til sentrale aktører i det norske animasjonsmiljøet. Regissør og manusforfatter Lise Osvoll lar seg ikke be to ganger og serverer svar på tiltale.

Lise Osvoll representerer den nye generasjonen animasjonsregissører. En generasjon som i stor grad har gått utenom de tradisjonelle veiene som vanligvis fører frem i film- og animasjonsbransjen. Det er verken film- eller animasjonsstudier som har ført Osvoll til å jobbe både som regissør og manusforfatter, men snarere en utdanning bestående av en forberedende kunstutdanning ved Einar Granum Kunsthøgskole og studier i art direction ved Westerdals School of Communication.

Etter endte studier forfulgte Osvoll en karriere innen animasjon, som startet med den animerte kortfilmen [Et nyfødte barn](#) (2004) sammen med Anne Elvedal ? for øvrig et samarbeid som lever i beste velgående den dag i dag. Kortfilmen ble feiret med pris for beste debutfilm under Fredrikstad Animation Festival i 2004. Karrieren til Osvoll tok en ny vending samme år da en stilling i designavdelingen hos Filmkameratene ble sikret. Siden har Osvoll blitt værende hos Filmkameratene selv om oppgavene har endret seg fra å produsere grafisk design for filmene til å regissere filmene.

I 2005 delte hun og Espen Fyksen regioppgavet på den første langfilmen om Elias ? [Elias og Kampen om havets gull](#). Deretter tok hun over roret på manus- og regisiden for de seneste sesongene av TV-serien om den vesle redningskøyta. Likeledes har Osvoll levert manus og regi på den kommende langfilmen om Elias ? [Elias og Kampen om havets gull](#) med premiere den 10. desember 2010. Osvoll ser ut til å trives i det våte elementet for neste produksjon ser ut til å bli gjenopptagelse av [Blekkulf](#) for både film og TV i 2012, men først skal et mer personlig prosjekt landes.

Vi har stilt Lise Osvoll 5 spørsmål:

1. Hvordan står det til og hva jobber du med nå?

Det står veldig bra til! Vi holder på å ferdigstille *Elias og Kampen om havets gull* i disse tider, kinofilm nummer to om den lille redningskøyta. Det er lyddesign, mix, grade og online som gjenstår og det ser ut til å gå den veien det skal. Det blir tilsammen en nesten to år lang produksjon hvis vi regner med starten av manusarbeidet, så det skal bli godt å bli ferdig. Jeg går ut i svangerskapspermisjon i midten av oktober, så jeg venter på både den ene og den andre premieren denne høsten!

2. Hvordan er det å jobbe med animasjon i Norge for tiden?

Jeg begynte å interessere meg spesielt for animasjon tidlig i utdannelsen, og da var det ingen

som trodde at det var mulig å leve av, eller å jobbe med over lengre tid. Nå har jeg jobbet hos Filmkameratene siden 2004, og føler meg veldig heldig som har fått mulighet til å jobbe med animasjon i medgangstider. Det er alltid et stort puslespill å stable en ny animasjonsproduksjon på beina, men med et godt og profesjonelt produksjonsapparat i ryggen, is i magen og drahjelp fra alt det positive som skjer rundt norsk animasjon for tiden - så får vi det til.

3. Hvilke filmpolitiske grep ville du gjort for å styrke animasjonen i Norge?

Nettopp holdningen om at vi som får drive med animasjonsproduksjon er privilegerte, er vel også den som svekker oss filmpolitisk. Prosjektene oppsluker oss fullstendig og det politiske aspektet svinner hen i horisonten. Det er mange flinke folk i bransjen som for hvert avsluttet prosjekt går en usikker framtid i møte. Flere går over til andre jobber i relevante bransjer med større sikkerhet. Det er stor utskifting blant utøverne og da starter man på scratch for hver nye produksjon, istedenfor å bli et sterkere og mer sammensveiset team. Men, ingen penger, ingen produksjon - så da må man vel kunne ønske seg mer støtte til animasjonsproduksjoner?

4. Hva inspirerer deg?

Den gode historien! Den kan man finne eksempler på overalt, i bøker, manus, film, tegneserier, fra barne- eller voksenmunner. Jeg synes det er gøy å finne ut hva som trykker på knappene våre og hvorfor. Det virker som om mange er mer opptatte av den visuelle innpakningen enn hva som faktisk blir fortalt, spesielt med hensyn til barn. Hvilke historier vil vi skal prege våre barn? Det gjelder kanskje ikke så mye her til lands, men alt for mye underholdning som blir laget for barn idag er overfladiske historier med lav kvalitet. Jeg tror mange tar lettvinde løsninger bare fordi barn er målgruppen og det er veldig synd. Barn fortjener gode historier og kvalitet!

5. Hva byr fremtiden på?

Hvis den positive kurven fortsetter, går norsk animasjon en lys framtid i møte. Jeg håper også at utdanningstilbudet følger parallellt med den raske utviklingen. Hvis den gjør det, får vi en stadig voksende og mer profesjonalisert animasjonsbransje, med nye teknologiske framskritt som gjør det mulig å fortelle historier til barn på flere måter, hvor kvalitet og den gode historien står i fokus. Kanskje man også kan håpe på en norsk Astrid Lindgren en gang i fremtiden...?

Publisert 28. september 2010

Relaterte artikler:

[5 spørsmål: Frank Mosvold](#)

[5 spørsmål: Anita Killi](#)

[5 spørsmål: Lasse Gjertsen](#)

[5 spørsmål: Rune Spaans](#)

[5 spørsmål: Hanne Berkaak](#)

[5 spørsmål: Kajsa M. Næss](#)

[5 spørsmål: Rasmus A. Sivertsen](#)

[5 spørsmål: Kristian Hammerstad](#)

[5 spørsmål: Endre Skandfer](#)

[5 spørsmål: Eric Vogel](#)

[5 spørsmål: Espen Fyksen](#)